

Noe freidig?

Lønnings direkte-program på TV 2 21.12 spurte om islam og kristendom kunne leve sammen. Panelet hadde ingen taleførende representanter fra norsk side som kunne trekke frem den virkelige motsetningen. Den kom til uttrykk i en TV-reportasje fra en Oslo-moské 20. oktober. Imamens talerør sa: Kristendommen kan ikke lenger anses som noen religion!

Men kristendommens hjelpsomhetsbud har vært med på å skaffe landet nærmest uløselige problemer, økonomisk og kulturelt.

Uinvitert kommer muslimer (unntatt bosnierne) til landet og forlanger at samfunnet skal innrette seg etter dem. Krever urduundervisning i skolesyste-

met, spesialbehandling med egne jenteklasser, egen muslimsk skole. Ser seg leie på det de kaller norsk umoral, halv-nakne jenter på gaten o.s.v. Men gjør det så vondt, er det en enkel løsning å dra tilbake til Marokko eller hvor de nå kom fra. Virker svært selvsikre og kravfulle.

Har ingen følelse av at de som ubedte inntrengere burde ta hensyn til landets skikker; landet skal ta hensyn til deres skikker. Bygge moskeer, tillate deres slaktemetoder, betale deres menigheter som norske kristne menigheter betales, sende sine barn til hjemlandet for at de ikke skal besmittes med kristendom og norskdøm. Pryler barn i moskéen, bestemmer hvem dotrene skal gifte

seg med. Barneombudet innrømmet at å jule ungene i moskéen var blitt meldt, men at han av hensyn til de fremmedes kultur hadde holdt seg tilbake, for ikke gjøre vondt verre. Kunne bli «rasist».

Rushdies dødsdom ble nevnt og avfeid som uforstand fra norsk side. Attentatet mot forlegger Nygaard ble ikke berørt.

Alle som kom til orde i panelet var hjertens enige om at islam og kristendom kunne leve sammen. Rene idyllen, sa programlederen til slutt, ikke uten ironi.

Kanskje vi burde huske ordene fra TV-reportasjen 20. oktober:

Kristendommen kan ikke lenger anses som noen religion....

Anton Olstad

Nordlandsproblemer 9/1-96